

SLOVENEČ.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejemán velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemán velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema opravništvo (administracija) in ekspedicija, Semenške ulice št. 2.

Naznanila (inserati) se sprejemajo in velja trisporna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.
Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.
Vredništvo je v Semenških ulicah h. št. 2.
Izhaja vsak dan, izveniši nedelje in praznike, ob 1/2 6. uri popoldne.

Štev. 171.

V Ljubljani, v soboto 30. julija 1887.

Letnik XV.

Vabilo na naročbo.

„SLOVENEČ“

edini katoliško-konservativni slovenski dnevnik

velja za Ljubljano pri opravništvu ali v „Katol. Bukvarni“ prejemán:

Za celo leto predplačan 12 gl.

„ pol leta 6 „

„ četrt leta 3 „

„ jeden mesec 1 „

Za pošiljanje na dom se računi 10 kr. več na mesec.

Po pošti prejemán za vse avstrijske dežele pa velja:

Za celo leto predplačan 15 gl. — kr.

„ pol leta 8 „ — „

„ četrt leta 4 „ — „

„ jeden mesec 1 „ 40 „

Opravništvo „Slovenca“.

Pismo sv. očeta Leona XIII. državnemu tajniku kardinalu Rampolli.

Gospod kardinal!

Akoravno so Vam znani nameni, ki vodijo Naše vladanje skupne cerkve, vendar se Nam zdi potrebno, da jih Vam ob kratkem sestavimo in razložimo, ker v novi službi, ktero Vam je izročilo Naše zaupanje, boste sodelovali v Našem obližji in razvijali svojo delavnost v Našem duhu.

V velikih skrbéh, ktere Nam je naložilo in še nalaga težavno breme najvišjega cerkvenega vladarstva, dajalo Nam je moč trdno prepričanje o veliki moči cerkve, ne le na večno srečo duš, temveč tudi na blagor cele človeške družbe. — Od začetka smo sklenili vedno na to delati, da popravimo škodo, ktero ste cerkvi napravili revolucija in brezbožnost, in ob enem človeško družbo prepričamo o velikem vspehu one božje moči. — In ker se sovražniki že dolgo trudijo z vsemi sredstvi, da cerkvi vzmó vsak socijalni vpliv ter narode in vlade odvrnejo od nje, kazali smo jo vedno kot najboljšo prijateljico in dobrotnico vladarjev in narodov, kar je tudi v resnici; trudili smo se, vladarje in narode

sprijazniti z njo z dobrimi razmerami med sv. stolom in raznimi narodi, da povsod vlada cerkveni mir.

Vse Nam svetuje, gospod kardinal, da nadaljujemo to pot, in ni potreba navajati vzrokov. Opomniti bočemo le na skrajno potrebo, da se človeška družba zopet vrne k starim načelom reda, ktera je zapustila in zaničevala. Raztrgana je mirna edinost med narodi in vladarji in med raznimi razredi človeške družbe, na kateri slonita javni mir in blagor. Oslabelo je versko prepričanje, zato se je razširil in okrepil oni duh nepokorščine, ki vodi do nemirov in razruši skupno življenje človeške družbe.

Zló se vedno razširja in državniki morajo skrbeti, da ustavijo človeško družbo na nevarni poti in jo pripeljejo do boljšega spoznanja. In prav je tako, ker se mora zaježiti nevarna reka, vendar rešitev ni mogoča brez cerkve. Cerkev vodi ljudi do resnice in vzgojuje srca v čednosti in požrtvovalnosti; brez nje ne pomagajo ostre postave, ne strah človeške pravice, ne oborožena moč. Nevarnost ostane, ako se človeška družba ne postavi na naravno in trdno podlago.

Prepričani smo o tej resnici, in naša naloga je, da nadaljujemo delo izveličanja z sv. resnicami. Sprijazniti moramo ljudi s cerkvijo in papežem ter obema pridobiti večjo prostost, da moreta izvrševati svojo nalogo.

To delo, g. kardinal, smo Vam izročili, ker smo prepričani o Vaši izurjenosti, delavnosti in vdanosti sv. stolu in Naši osebi. Da dosežemo plemeniti namen, vodite z Nami delovanje sv. stola, kakor tirjajo razmere in potrebe raznih narodov.

Med avstro-ogersko državo in sv. stolom so najboljše razmere. K temu pripomore posebna pobožnost cesarjeva in njegova vdanost sv. stolu; z njim so združeni tudi drugi udje cesarske družine. S pomočjo modrih mož, ki imajo zaupanje cesarjevo, bo mogoče v Avstriji pospeševati cerkvene koristi in premagati vse težave.

Naš duh se s posebnim sočutjem obrača v Francijo, plemenito in velikodušno deželo, bogato na cerkvenih napravah, ki je bila papežem vedno draga. Iz skušnje poznamo vdanost njenih sinov sv. stolu, kar nas je že večkrat tolažilo. Ravno ta

ljubezen do francoske dežele navdaja nas še z večjo žalostjo, ker vidimo, kaj se godi na škodo veri in cerkvi. Naša srčna želja je, da poneha zló in prepir, in vlada zaželjena in potrebna edinost med sv. stolom in Francijo.

Ravno tako nam je pri srci Španija, ki je s svojo trdno vero zaslužila ime „katoliški narod“. G. kardinal, Vi ste od blizu spoznavali prednosti in tudi potrebe te dežele, posebno pa edinost med katoliki in njihovo vdanost sv. stolu. Zanašamo se na dobre razmere vernega in velikodušnega naroda do Nas, na pobožnost in vdanost kraljeve vdove in vladarice in upamo, da bo Naša očetovska skrb za katoliške koristi in blagor države dobila mnogo podpore.

Južna Amerika je ozko zvezana s Španijo po jeziku in veri, zato bomo za-njo skrbeli v enaki meri.

Zamolčati ne moremo portugalskega naroda, ki je toliko storil za razširjenje katoliške vere v daljnih deželah in je še sedaj zvezan s sv. stolom z otroško vdanostjo in očetovsko ljubeznijo. Nedavno smo se dogovorili o patronatu v Vzhodni Indiji. Upamo, da tudi v prihodnje dobimo enako podporo in nam bo mogoče katoliško vero razširjati v deželi in na njenih naselbinah.

Tem katoliškim narodom prištejemo tudi Belgijo, kjer je katoliško življenje vedno živo in delavno. Želimo, da se koristna delavnost cerkve razširja v javnem in družinskem življenju.

Potrebno pa je, da v Prusiji nadaljujemo delo verskega miru. Upanje imamo, da naš trud ne bo brezvspešen, ker je znana dobra volja cesarjeva in onih, ki imajo oblast v rokah. Položaj cerkve v Prusiji se bo zboljšal in izpolnile se bodo opravičene želje katoliškega prebivalstva.

Enako skrb imamo za druge nemške države, da se prekličejo ali spremené postave, ki cerkvi ne dovoljujejo potrebne prostosti. Posebno pa smo v skrbéh zaradi katoliške dežele Bavarske, s ktero je sv. stol v posebni zvezi in srčno želi, da vera vedno razvija koristno in vspešno življenje.

Veliko bi bilo naše veselje, ko bi dobri in blagi vpliv cerkve prodril tudi v druge nekatoliške de-

LISTEK.

Nekoliko misli z Lurdskega potovanja.

(Konec.)

Predragi, premili prijatelj!

Toda še drug sovražnik čeznaravne vere porodil se je iz naturalizma, in tudi temu žuga poguba od Marijinega brezmadežnega imena. Ta je materijalizem. Taji duhovno substancijo v obče, zanika tudi enovitost človeške duše. Tako pa postavi s telesno smrtjo konec vsemu individualnemu bivanju; neumrljivost duše, večno življenje, vstajenje mesa, vse to je materijalistu največa nezmisel. Toda Marija stré tudi temu zmaju glavo. Njeno vnebovzetje nam namreč živo oznanja i neumrljivost i bodoče vstajenje človeške narave. Ni resnice, o kateri bi se človek čutil bolj povzdignjenega iz nizke čutnosti, o kateri bi mu bolj oživela zavest više dostojnosti, kakor je Marijino vnebovzetje. V njem postavljen je onemu vse zavladajočemu, kakor materijalizem trdi, večnemu prenavljanju fizične narave neprodiren zid; vse-

mogočna narava s svojimi neizogibnimi zakoni vkloni se tu višim močem, človek, akoprav telesno ozko sklenjen s snovjo, ima vendar v duši princip višega neminljivega obstoja: materijalizem je obsojen. In res, zdi se že zdaj, da bo materijalizem kmalu preminol, ono po vsem idejalno čeznaravno življenje, ki se pred svetom vedno javlja v katoliški cerkvi, ki je pa sosebno v poslednjih časih po češčenji brezmadežne Marije z nova se obudilo in vsplamtelo, živinski materijalizem čedalje očitnejše osramotuje, v narodih dramijo se blažji čuti; človeštvo se jame spet ozirati po viših dostojniših smotrih; da, prišel bo čas, ko bo človeštvo v čeznaravnem svitu Marijinem začudeno spet gledalo vzvišeni cilj, h kateremu je Bog kliče, in z nevoljo obrnilo se bo od praznih sanjarij onih učencikov, ki mu v opici kažejo prvega pradedu, ki ga z neumnim živinčetom poenačiti hočejo. In tedaj napočila bo narodom dóba najvišjega idejalizma; na perutih žive vere vzdigal se bo človek v kraljestvo večnih idej, razodetih nam v Jezusu Kristusu, ljubezeah pa dajala bo idejam realnost v življenji.

Da, ta idejalizem, katoliški idejalizem, on ni

prazna beseda. On se je vresničil že v toliko milijonih krščanskih svetnikov, najsijajniše v Mariji Devici brez madeža spočeti, v njenem vnebovzetji pa in v čeznaravnem povišanji obhajal je najvišjo, v vsem dovršeno zmago; te dopolnilne zmage čakajo drugi svetniki in verniki, ki so zaspali v Gospodu; obhajali jo bodo pa i oni z vstajenjem; a resničnost in veličastvo tega vstajenja predočuje nam Marijino vnebovzetje.

O sladka, plemenita nada, ki osladiš že na zemlji vso grenkobo, olajšaš vse težave, zbrišeš ob-jokanim solze.

Zdaj pa pristopite pesimisti, ki vedno stokate, ki tožite stvarnika in preklinjate osodo; i sebi življenje grenite i družim mir iz srca jemljete! Pogledajte li tu stotine bolnikov, pogledajte žalujoče vdove, obožane in stiskane iz vseh krajev; pred Marijo so sém prihiteli in zróč v njeno poveljano obličje za-jemljejo miru in tolažbe; solze jim tekó, rekli bi vi: solze obupnosti, žalosti; ne, rečem jaz: solze ne-beškega veselja, solze, ne rotenja, ampak srčne hval-ležnosti za bolečine od Boga poslane. To učinja naš idejalizem; on neskončno morje svetovnega gorja

žele in koristil redu, miru in javnemu blagru. Posebno naj bi se to zgodilo tam, kjer prebiva mnogo katolikov, kakor v Angliji; ali kjer so za cerkev težavne razmere, kakor v Rusiji. Tukaj je naša skrb posebno potrebna. — Ker pa naša oblast obsega vse čase in kraje, moramo posebno podpirati vero v onih krajih, kjer že sloni na široki podlagi, kakor v mnogih državah Amerike. Podpirati moramo misijone v divjih in neverskih deželah. Naša dolžnost je tudi, da privabimo k edinosti narode, ki so se ločili. Med temi so narodi na vzhodu, posebno pa grški narod, katerega želimo zopet videti pri središču cerkvene edinosti.

Posebno pazljivost in trud zahteva neka druga zahteva, namreč naš sedanji položaj v Rimu zaradi žalostne nejedinstnosti med Italijo in rimskim papeštvom. O tem težavnem in važnem predmetu Vam hočemo naravnost odkriti svoje misli.

Že večkrat smo izrekli željo, da se končá prepir in sklene mir v Italiji, ki nam je iz mnogih vzrokov draga in ljuba. In da tukaj dosežemo mir in edinstvo, ni dovolj, da skrbimo za to ali ono versko korist, premenimo ali odpravimo sovražne postave, temveč vrediti moramo nečastni položaj vrhovnega cerkvenega poglavarja, ki se ne strinja s prostostjo njegove službe. Podlaga sprave je pravičnost in čast apostolskega sedeža; rimski papež ne sme biti nobenemu podložen in mora imeti popolno prostost. Razločno smo rekli, da mora papež imeti vladarsko oblast; to je prvi pogoj miru v Italiji. Kakoršne so sedaj razmere, odvisni smo popolnoma od drugega, ki lahko premeni naš položaj, kedar in kakor hoče. Vedno smo tirjali za rimskega papeža vladarsko oblast, kar je tudi naša dolžnost, ne iz častiželjnosti, tudi ne zaradi svetne veljave, temveč da branimo pravo neodvisnost in prostost.

(Konec prih.)

Nemčija in Rusija.

„Nord“, glasilo ruske vlade, je prinesel v jedni zadnjih številčk dopis iz Berolina, ki se bavi z rusko-nemškimi razmerami s posebnim ozirom na Avstrijo in Anglijo. Dopis slóve:

Nemčija nima vzroka, da se Rusiji upira v egiptskem vprašanji, kakor tudi nima razloga, da isti Rusiji na balkanskem poluotoku in ob Donavi izkazuje usluge. Zastopniki nemškega optimizma so streljali čez črto, ker so pripisovali nemški vladi korake, ki se ne strinjajo s tradicionalnimi načeli kneza Bismarcka o balkanskem vprašanji. Trdili so, da so nemški državniki provzročili preobrat v Srbiji, vsled kterega je oslabljen avstrijski vpliv.

Ako s tem hočejo dokazati, da si je na ta način knez Bismarck zaslužil hvaležnost Rusije, je to postopanje nemških optimistov preveč otroče, da ne govorimo o nemških časnikarjih, ki hočejo žrtvovati koristi Avstrije na Balkanu, da tako zopet ustanove dobre razmere med Berlinom in Peterburgom. Knez Bismarck je sam trdil, da Avstrija in Nemčija nimata skupnih koristi na Balkanu. Nemški časnikarji pa so Bismarcka tako opisali, kakor da bi svojemu zavezniku (Avstriji) hotel zadati za hrbtom smrtni udarec, da se približa ruski vladi. Kdor hoče preveč dokazati, ničesa ne dokaže.

Resnica je, da knez Bismarck ni izkazal nobene usluge, ne v Srbiji, ne drugje, in da Peterburška vlada v svojih odnošajih s slovanskimi narodi ne potrebuje nobenih „bons offices“.

Zasluga kneza Bismarcka obstoji le v tem, da je spoznal, kako neprevidno bi bilo, zavezati se na žgečih tleh balkanske politike. Svobodno delovanje, katero Bismarck zahteva, kedar pride na dnevni red balkansko vprašanje, ni vabljivo za zahteve in namene Avstrije na Balkanu. Vendar mu ne moremo očitati, da je izdal stvar, ki ni bila nikdar njegova. Kar se je v Belemgradu zgodilo, ponovilo se bo morda v Sofiji in Plovdivu. Ves svet čuti, da se „status quo“ približuje koncu; posledica finančne krize bo kriza vlade. Volja narodova se bo v Bolgariji svobodno izrazila, kakor se je zgodilo v Srbiji.

Tedaj bomo videli, da knez Bismarck ni angleškega mnenja o navidezni vsemogočnosti dveh evropskih centralnih držav v slovanskem svetu. Bismarck gotovo ne bo priporočil sebranju, naj izvoli kneza s to gotovostjo, da ne bo nikdar vladal. Navada in spretnosti kneza Bismarcka niso podobne onim angleških državnikov iz šole lorda Beaconsfielda... Angleško-turška pogodba ponuja knezu Bismarcku novo priložnost, da pokaže v tem oziru svojo malomarnost (désintéressement), o čemur se Rusija gotovo ne bo pritožila.

Ne v Carigradu ne v Srbiji ni podpiral ugovorov Rusije proti razmeram, ki se ne strinjajo z ruskimi koristimi, na drugi strani pa tudi noče pospeševati zveze avstrijskih držav za angleške neopravičene zahteve. Nemško-angleška zveza v Egiptu je tako prazna, kakor nemško-avstrijska na Donavskem obrežji.

Ako politika nemškega kanclerja ni taka, da pospešuje rešenje velikih, mednarodnih vprašanj, vendar moramo priznati, da je po njegovi politiki mogoče si pojasniti prave razmere nasprotujočih si misli in koristi.

Politični pregled.

V Ljubljani, 30. julija.

Notranje dežele.

Kakor se poroča, posvetovali se bodo ministri v kratkem s cesarjem, kedar naj se razpišejo dopolnilne volitve v češki deželni zbor in kedar naj se snide **državni zbor**. Gledé državnega zbora se poroča, da se gotovo snide 24. septembra in zboruje štiri tedne. Obravnaval bo v prvi vrsti davek od špirta in sladkorja in izvolil zastopnike v delegacije. Nato se snidejo delegacije, in kedar te končajo svoje delo, prično zborovati deželni zbori.

Češki poslanec Hevera je v nedeljo poročal v Kraljevem mesteci o svojem delovanji v državnem zboru. V dolgem govoru je pojasnjeval politični in parlamentni položaj. — Poslanec Tišera je poročal 17. t. m. v Češki Skalici. Povdarjal je, da Čehi ne smejo odločneje postopati, ker bi s tem razbili desnico, in levice bi prišla na krmilo. Našteval je tudi pridobitve Čehov v zadnjem času. Zbor je poslanec, češkemu klubu in dr. Riegru jednoglasno izrekel zaupnico.

Ogerska vlada se je dogovarjala s zastopniki Rothschildove skupine o posojilu, da razširi železna vrata; dogovori so brezuspešni. Vlada je prejela dotično ponudbo od neke Frankobrodske banke.

prestvarja v obljubljeni deželi, po kateri se cedi mleko in med; on uči to, pred komur vi bežite, bolezen, uboštvo, preganjanje, smrt, ne le potrpežljivo prenašati, ampak celo želeči; on mučenikom sredi ognja, obdanim od krutih rabljev, vrženim pred divje zveri, obseva celó z žarno radostjo, da v grozovitih mukah Bogu slavo prepevajo!

Napij se mi danes, borno srce, nebeške lepote. Glej, kaj te čaka onikraj, ako boš malo dni zvesto ljubilo Stvarnika svojega. O kako minljivo je vse, kar ti svet ponuja, a še to pusti za seboj le skeleče rane, vtešiti brezmejnih želj nikdar ne more. Za neskončnega Boga samega si vstvarjeno, tvoj poklic je njega ljubiti in vekomaj uživati.

Z Bogom, Tvoj prijatelj

Samotar.

Pasji dnevi.

Prišli so, kakor vsako leto, tudi letos pasji dnevi in sicer še precej poprej, kakor druga leta, če hočemo neznosne vroče dneve meseca julija tako ime-

novati. Spodobi se jim ime „pasji dnevi“ na vsak način, kajti mnogo ljudi so po svetu do smrti oklali. Povsod so bili silno vroči in tako strupeni, da so ljudje kar padali. Tako je bilo po Ogerskem in v Ameriki, na Angleškem in pri nas. In kaj bi ne! Saj je pa tudi Blaznikov pratikar svoja psa v koledar tako postavil, da divje gledata eden proti drugemu. In táko leto (pravijo) so vselej posebno hudi pasji dnevi.

Pasji dnevi nikomur ne prizanašajo, kdor ni toliko premožen, da se jim lahko v kako senco odtegne, kjer se prijetno hladi, med tem, ko drugim, ki se morajo za ljubi kruhek boriti, pôt curkoma po obrazu lije. Čuti jih vojak na velikih vajah, kmet in kmetica pri žetvi in setvi — ajdova setev vrši se v pasjih dneh. Občuti jih branjevka, ki za svojim s sadjem naloženim „štantom“ dremlje, muhe ji pa v nos in usta silijo. Čuti jih kavarnar, ki pri oknu stoječ po šipah s prsti bobna in gleda, od kod bo kak gost prišel. Čutijo jih zlasti v nedeljo natakariče po raznih gostilnah, ki celi dan tekajo v senčnih vrtovih od mize do mize, ker so vse gosto zasedene žejnih pivcev. Čuti jih dijak, ki je

Vnanje države.

Vsa uradna poročila iz **Bolgarije** naglašajo, da v kratkem pride knez Ferdinand v Sofijo. Kot ruskega kandidata za bolgarski prestol imenujejo kneza Imeretinskega. Če je resnično to poročilo, prične se z nova prejšnja homatija. — „Pol. Corr.“ piše o stališču Turčije: Turčija je v bolgarskem vprašanji vedno prijazno postopala, akoravno se z nobeno besedo ni zavezala. V okrožnici z dné 13. t. m. ni naravnost izrazila svoje mnenje o izvolitvi novega kneza in je le vnanje države vprašala o njihovem mnenji. Določeno je bilo, da Turčija takoj potrdi kneza, ako isto storé tudi druge države. Rusija je naravnost odgovorila nasprotno. Francija je ugodneje odgovorila, vendar pristavila, da poslanci iz Vzhodne Rumelije nimajo pravico vdeležiti se obravnav v sobranji in glasovati za kneza. Turčija ni zadovoljna s temi odgovori. Naročila je svojim zastopnikom v Londonu, Rimu, Berolinu in na Dunaji, da zopet prično obravnave o bolgarskih razmerah in pregovore Rusijo in Francijo, da potrdite kneza. Merodajni krogi so sicer prepričani, da imenovane štiri države ne bodo prisilile Rusije in Francije, vendar je Turčija hotela storiti svojo dolžnost. Turški zastopnik v Peterburgu, Šakir-paša, je dobil povelje od svoje vlade, naj pregovori rusko vlado, da stavi določene predloge o bolgarskem vprašanji. S tem je Turčija pokazala svojo nepristranost. Tudi v prihodnje ostane nepristranska, da v odločilnem trenutku more posredovati. Dokler se evropske države ne sporazume o osebi bolgarskega kneza, Turčija s svojo besedo ne bo razširjala razpora me državami. S tega stališča je razvidno, da turški sultan ne bo prej potrdil bolgarskega kneza, dokler mu ugovarjate Rusija in Francija. — Bolgarski emigranti v Carigradu so prosili ministra notranjih zadev, dr. Stranskega, da se smejo vrniti v Bolgarijo. Minister je dovolil štirim osebam, da se smejo vrniti. Tudi vsi drugi bodo pomiloščeni, kateri niso sodnijsko obsojeni.

Francoski ministerski predsednik Rouvier bo pri banketu, kterega mu priredé njegovi prijatelji v Parizu, govoril o politiki sedanje vlade in pojasnil mnoge interpelacije v zbornici. — Škof v Grenoblu, msgr. Fava, je prestavil župnika v Chateaufillainu na boljše župnijo. Radikalci so vsled tega v zbornici zeló ropotali in zahtevali, da se župnik zopet prestavi. Naučni minister Spuller je že poslal dotično naznanilo škofu. Škof pa je ministru dobro posvetil in mu odgovoril, da se ministra ne tiče ta zadeva. Pristavil pa je v odgovoru, da vstreže želji ministra, ako sodnik tako razsodi. Kot nepristransk sodnik v tej zadevi je imenovan škof Freppel.

Iz Bruslja se poroča, da **belgijska** vlada pomnožuje vojaške posadke, posebno topničarstvo v mestih ob alzaško-lorenski meji. Trdijo, da je to v zvezi s francosko poskusno mobilizacijo in vojaškimi namerami nemške vlade. — Nemška vlada namreč tudi pomnožuje vojaške posadke ob francoski meji, ker se bojé, da utegne francoska vlada pričeti vojsko proti Nemčiji.

Iz **Rima** se poroča, da je italijanski kralj potrdil postavo o posebnem vojaškem oddelku v Afriki. Postava stopi v kratkem v veljavo. Vojaški oddelek bo sestavljen iz dveh polkov pešcev (lovcev po tri batalijone s 4 stotnijami), eskadrona konjikov, jedne topničarske brigade s 4 stotnijami in jedne ženijske, jedne sanitetne, jedne provijantne stotnije. Ta vojaški kor bo opravljal le navadno službo v Afriki. Ko bi bila potrebna večja armada, poslala bo vlada močnejši oddelek proti Abisiniji. — Mornarski minister je izdal povelje, naj se v ladjodelnici v Sampierdarenu ustavi delo velikanskega parnika „Sicilia.“ Pri zadnjih morskih vajah so namreč spoznali, da velike ladje niso ugodne v morski bitki. — V Cataniji so odprli ljudsko kuhinjo; pri tej priliki so se vršili veliki neredi. Okoli 4000 oseb je hotelo razrušiti kuhinjo. Nastala je velika zmešnjava;

med letom premalo studiral in preveč postopal, in zaradi tega dobil „nachprüfung“, ter se mora sedaj cele počitnice prav pridno učiti. No, za takega ubozega trpina počitnice res niso družega, kakor pasji dnevi.

Pravi pasji dnevi! Kakor pridejo, tako zopet preidejo, ko se mesec preobrne. Človek ima pa navadno poleg teh le štiri tedne trajajočih še druge, še zdatno hujše pasje dni, ki se včasih silno silno vlečejo brez konca in kraja. Marsikakega rokodelskega učenca cela učna dōba ni družega, kakor nepretrgana dolga vrsta samih pasjih dni; marsikaka dekla ne pozna drugačnih, kakor same pasje dni pri jezični gospodinji. Kaj le bi ubožica začela v takem neznosnem položaji, ko bi ji ne bili modri postavodajalci preskrbeli tistih dobrih „štirinajstih dni“, ki imajo čudovito moč, da takim pasjim dnevom vrat zavijó, kedar 14 dni poteče. Posel je še srečen, ki si lahko pomaga, ki ima štirinajst dni na razpolaganje, ali mož, mož take sitne babure je revež pri njej. Zanj ni nobenih „širinajstih dni“, zanj so vedni pasji dnevi!

jeden otrok je bil udušen, veliko oseb ranjenih. Vojaki so morali z orožjem narediti red. — Veliko nevoljo so povzročili grobokopi, ki so trupla za kolero umrlih skladali — po 20 do 30 skupaj — v neki lopi in jih potem skupaj vozili na pokopališče, namesto da bi jih pokopavali po noči. Policija je grobokope zaprla. — Župana in mestni zastop v Paternu je vlada odstavila, ker niso ravnali po naredbah proti kolero. — V Troini so kmetje napali neko družino, in jo pobili, ker je v hiši jeden umrl za kolero; tako so hotli preprečiti razširjenje kolere. (?) Vojaki so zaprli 50 oseb.

Angleški ministerski predsednik Salisbury je imel 27. t. m. v Norwichu govor, v katerem je konservativcem razlagal vnanjo politiko. Omenil je, da je v Egiptu popolen mir. Nevarnosti ni več, da vstaški rodovi napadejo deželo. Egipt napreduje tudi v omiki, in vlada bo v tem oziru vse potrebno storila. Akoravno turški sultan ni potrdil pogodbe, vendar Anglija ne bo na škodi. Drummond Wolf se je trudil dve leti, da je v Egiptu napravil mir; vrnale so se žalostne razmere. Salisbury je tudi omenil, da so se srečno končale obravnave o afganski meji.

„Pester Lloyd“ piše o kralji **nižozemskem**, Viljemu III.: Zdravje kraljevo vzbuja resno bojazen. Kal bolezní nosi kralj že več let; v zadnjem času je bolezen vedno hujša in povzročuje velike bolečine. Bolezni se je pridružila še velika nervoznost in telesna slabost, ki je jako nevarna priletnemu kralju — star je že 70 let. Dosedaj so zdravniki svetovali kralju, da si je v toplicah tolažil bolezen. Letos je bil kralj v toplicah v Vildungenu. Ker mu toplice niso pomagale, vrnil se je 30. junija na grajščino Soest. Od tu prihajajo vedno resna poročila. Znano je, da kralj nikdar ni ljubil tovaršij. Živel je osamljen, redko je obiskoval evropejske dvore, svojemu narodu se je pokazal le pri posebnih prilikah. Ker je zadnji svojega slavnega rodú, postal je otožen in nervozen. Kralj se večkrat brani nasvetov zdravnikov, in to še ovira njihovo nalogo. Ljudje v njegovem obližji poznajo njegov položaj. Tudi narod, ki je kralju vedno zvest, dobro vé, da so šteti dnevi zadnjega Oranca. Žalost naroda se izraža v njegovi molčečnosti, in noben list ne poroča narodu o stvareh, ki nikjer niso več skrivnost.

Izvirni dopisi.

Iz Št. Vida pri Brdu, 30. julija. (Nesreča.) Včeraj, 29. t. m. je ob 1. uri popoldne pri nas tik cerkve sv. Vida po neprevidnosti neke gospodinje, ki je kurila grmado za kruh, nastal ogenj, ki je 5 hiš z vsemi drugimi poslopji vred v dobri uri popolnoma ugončal. Gotovo bi se bila vsa vas ponesrečila, ako bi ne bili ljudje iz bližnjih vasi urno prihiteli na pomoč. Posebna hvala gré gg. Janku Kersniku, c. kr. sodniku Polcu, c. kr. pristavu Dominiku Dereaniju in gasilecem Domžalskim, kateri so s svojim neumornim prizadevanjem pripomogli, da se je ogenj omejil in dalje ni segal. Kolika je škoda, nismo še precenili. Zlasti hudo je nesreča zadela tiste, ki niso bili celó nič zavarovani.

Od Mure, 27. julija. (Letina.) Vsak človek ima svoje veselje; tako tudi Vaši dopisniki. Enega veseli razmotavati politične homatije, drugi rajši piše o veselicah in slovesnostih, ki se tu ali tam obhajajo, tretjega zopet veseli poročati o vremenu in letini. Med temi sem večkrat tudi jaz. S čemur se človek peča, in kar na njegovo početje najbolj vpliva, o tem najraje govori in piše. Toliko v opravičevanje, ko Vam pošljem ta dopis o „letini“.

Murski poljanci so slobodno z letošnjo letino zadovoljni. Bilo je sicer letos tukaj vedno mnogo vetrovja, v obče malo dežja, in kedar je prišel, bila je večinoma nagla vloga, ploha, dostikrat so nas tudi temni oblaki strašili s hudo uro — vendar je vse to minulo, in vsi poljski pridelki so srečno dozoreli. Ječmen, rž, pšenica so srečno spravljene, oves in graholjko sedaj žanjejo; kar pa je še silja na polji, je tudi prav lepo, le zelji in koruzi utegne preveč suše biti, če ne bo obilnišega dežja, in krompir bo prehitro dozorel.

O letini se toraj tukajšnji gospodarji ne morejo pritoževati, pač pa se po pravici pritožujejo o ceni poljskih pridelkov. Ako že lani ni imelo zrnje posebne cene, ko je bila le srednja žetev, kako bo pa letos, ko je v obče žetev dobra. Sicer pa naj kmet še tako cenó pšenico prodaja, zemljo dobiva pri peku vendar majhno in kruh prav slab. Kmet mora zrnje pošteno tehtati, ko je prodá, pék pa zemlje ne tehta, in če jo tudi, kdo ga nadzoruje? Ravno tako se godí kmetu pri živini. Včasih kmet komaj za slabo ceno živinče prodá, če pa potrebuje mesa, mora ga jako drago plačati. Tu bi pač mo-

rala gosposka, kakor svoje dni, bolj strogo paziti, kaj in kako se prodaja, kajti prosti kmet si ne more pomagati.

Vendar to ne spada več k „letini“, o kateri sem se namenil danes pisati, toraj sklenem ta dopis in obljubim, da bom Vam kmalu pisal o bolj zanimivih rečeh, kakor danes.

Z Goriškega, 23. julija. (Se nekoliko o mojem potovanji; † gosp. Viktor Dolenc.) (Konec.) V Poreč smo došli ob 9. uri 50 min. Tu je sedež Poreško-Puljskega škofa, okrajno glavarstvo in deželna zbornica za Istro. Do zadnjega zasedanja se ni nikdar slišala nobena hrvatska beseda v tem zboru, akoravno je Istra v večini obljubena s hrvatskim, oziroma slovenskim prebivalstvom. Kako so strmeli pač istrski lahoni, ko so slišali znano petorico hrvatsko, oziroma slovensko govoriti: Gg. dr. Laginjo iz Klane, Slavoj Jenka iz Podgrada in čast. g. Spinčiča iz Kastva, in ostala dva, mngsr. Sterka, ki se je potem nekaj vsled lahonske naga-jivosti in nekaj zaradi starosti odpovedal poslanstvu; zadnjega ime mi pa ravnokar ne dojde na misel! Tudi tukaj gré Slovan na dan!

Od tod smo prišli ob 10³/₄ uri v Novigrad (z 1790 prebivalci), ki spada že pod Tržaško škofijo ter pod dekanat Umago, kamor smo priplovili ob 11¹/₂ uri. Med Novigradom in Umagom je samostan menihov sv. Benedikta v Daili, ki imajo okoli sv. Lovrenca v Daili lepa posestva, ktere je daroval grof Franc pl. Grisoni kot ustanovnik omenjenemu samostanu. V samostanu s cerkvijo sv. Janeza Krstnika je šest laških oo. benediktincev z šestimi lajiki. Odtod smo plovili prek znamenitega svetilnika, ki je na koncu kamnitega nasipa pri Salvori. Ob 12¹/₂ uri smo priplovili v Piran, ki ima kolegijat-kapitelj z 9 kanoniki-kurati (dva sta izpraznjena sedaj) in šteje 11.000 prebivalcev. Tu je tudi frančiškanski samostan z štirimi patri in dvema lajikoma. Tu se raztegujejo obširne soline čez dve uri na okoli, kjer narejajo leto za letom toliko množino soli, kolikor je je potreba državi. Tu se je kópalo v pristanu blizo našega parnika okoli 30 čisto golih paglavcev, ki so prosili, naj jim vržemo krajcarjev v morje, da jih bodo oni iz dna pobrali! Zdi se mi, da je tu mladina brez vsega nadzorstva!

Odtod smo jo odpihali ob 12³/₄ uri v Trst, kamor smo dospeli kmalo po 2. uri popoldne. Ker sem imel (bilo je 11. t. m.) nekaj pri sedaj že umrlem g. V. Dolencu opraviti, sem šel naravnost v njegovo tiskarno; tu pa se mi je reklo, da je šel po opravilih v Gorico. Počakal sem ga pri nekem prijatelji. Ko ga drugi dan popoldne obiščem v Corsia Giulia, se je silno obveselil mojega pohoda, ter mi je predstavil vso svojo spoštovano obitelj ter me pogostil prav gostoljubno. Rad bi mi bil marsikaj razkazal v Trstu, n. pr. svojo tiskarno, nad katero visi grb velike (!) republike S. Marino, čitalnico in dr., ali ker se mi je mudilo iti v toplice zaradi bolehnosti noge, me je vljudno spremil na kolodvor. Tu sva se v rodoljubnih pogovorih zabavala do odhoda vlakovega ob 5. uri popoldne. Kdo bi bil tedaj mislil, da bode ravno čez teden dni potem ta veliki rodoljub že ležal na mrtvaškem odru! Ne, kaj tacega bi si bil prej sam o sebi zaradi moje bolehnosti domneval, kakor pa o njem, ki je bil tedaj videti še tako čil in zdrav, kakor mi je tudi sam pritrđil, da se dobro počuti in da je bolj čvrst, kakor je bil v Gorici. Zato me je tudi žalostna novica, katero sem zvedel še le po „Slovenen“ (št. 162 in 163), silno pretresla, ker je v tako kratkem času, komaj osmi dan po mojem obisku, za hudimi kozami umrl. Pač res, „čujte, ker ne veste ne dneva, ne ure vaše smrti“, za katero ne pové nobena prak-tika! Ranjkemu prezaslužnemu rodoljubu, ki je ljubil slovenski narod in je njegovo boljšo bodočnost z vsemi svojimi močmi pospeševal, kakor jo malo kateri drugi, in se je za-njo nesebično žrtvoval, dá naj usmiljeni Bog obilno plačilo onkraj groba; njegovi žalujoči obitelji pa krepke tolažbe od zgoraj!

Domače novice.

(Vabilo) k Wolfovi slavnosti, katero priredi narodna čitalnica v Idriji v nedeljo 14. avgusta 1887 povodom odkritja spominske plošče na cerkvi sv. Barbare, v kateri je bil ranjki knezo-škof Anton Alojzij Wolf krščen. Spored slavnosti: 1. Dne 13.

avgusta zvečer ob 7. uri sprejem gostov po slavnostnem in mestnem odboru, ter narodnih gospéh in gospodičinah. 2. Sprevod v mesto z rudarsko godbo. 3. Razhod gostov po odkazanih stanovanjih. 4. Ob 8. uri v rudniškem gledališči: „Čevljar baron“, opereta v 3 dejanjih, katero predstavijo Idrijske čitalnice diletantje. 5. Dne 14. avgusta zjutraj ob 8. uri sv. maša v mestni farni cerkvi sv. Barbare. Pri maši poje čitalniški pevski zbor. 6. Ob 1¹/₂ 9. uri se odkrije na cerkvi sv. Barbare spominska plošča, katero so slavljenčevi sorojaki napravili z blagodušno podporo slavnega mestnega zastopa. Petje, slavnostni govor, venčanje in godba. 7. Po odkritju se gostom razkazujejo rudniške znamenitosti in tovarne za živo srebro in cinober. 8. Ob 1. uri skupni obed v gostilnici g. Tuječa. 9. Ob 4. uri skupni sprehod okoli „Divjega jezera“. 10. Ob 6. uri ljudska veselica s petjem, godbo itd. na gostilniškem vrtu g. Didiča, občinskega svetovaleca in posestnika. — Slavnostni odbor daje vnanjim gostom in vdeleževalcem na znanje: 1. Vožnja po železnici od Ljubljane do Logatec stane s poštnim vlakom s tour- in retourkarto za III. razred 1 gold. 60 kr. Poštni vlak odhaja iz Ljubljane ob 1¹/₂ 2. uri popoldne. — 2. Skupna vožnja iz Logatec do Idrije in nazaj je brezplačna. — 3. Ogledovanje rudnika in tovarn je po prijaznem dovoljenji preblagorodnega gospoda rudniškega nadsvetnika J. Novaka brezplačno. — 4. Godba je brezplačna. — 5. Prenosišča pri Idrijskih rodoljubih so brezplačna. — 6. Vstopnina k gledališni predstavi: parter 20 kr., lože 30 kr. — 7. Skupni obed stane 1 gld. za osobo in vdeleženci se imajo izkazati z vstopnico k obedu, ki se dobi pri g. Cenetu Lapajnetu, trgovcu v Idriji. — 8. Kdor izmed zunanjih gostov se hoče vdeležiti skupnega obeda, naj blagovoli najkasneje na predvečer, dne 13. avgusta t. l. takoj po dohodu v Idrijo oglasiti se zaradi vstopnice pri g. Cenetu Lapajnetu. Društva, ki se korporativno vdeležé slavnosti, naj se prijavijo vsaj nekoliko prej, ker slavnostni odbor želi, da bi bilo gostom vsestransko in dobro postreženo. — 9. Odborniki so zaznamovani s trobojnimi trakovi in črko W.

(Einspielerjeva slavnost) v Svečah dne 21. avgusta, kolikor se more soditi po dosedanjih pripravih, ki se vršijo v Celovci in v Svečah, bode sijajna. — Koroški Slovenci od blizo in daleč prihiteli bodo ta dan v Sveče čestitat svojemu starosti. Prebivalci Rožne, Podjunske, Ziljske doline in Celovške okolice že komaj pričakujejo veselega dne, da se popeljejo v Sveče. — Slavnostna sv. maša brala se bode pri ugodnem vremenu pod milim nebom, in sicer v posebnem za to priliko nalašč prirejenem šotoru, da bode mogel biti ves zbrani narod deležen cerkvene slovesnosti in pridige. V slučaju neugodnega vremena vrši se opravilo v cerkvi. — Slavnostni govor blagovoli je prevzeti gosp. Julij pl. Kleinmayr, c. kr. profesor v Gorici. — Zaradi vozov in banketa oglašati se je prej ko mogoče pod naslovom: Janez Wieser, župnik Elizabetinskega samostana v Celovci, da bode mogoče o pravem času za čč. goste vse potrebno ukreniti in naročiti. — Vdeleženci, ki pridejo s Kranjskega čez Kočno že dan pred slavnostjo v Sveče in želijo ondi dobiti prenočišča, izvolijo naj se z oznanili pravočasno obrniti na predsednika lokalnega odbora pod naslovom: Jan. Šuster, župnik v Svečah, pošta: Bistrica v Rožni dolini na Koroškem. Ker pa bode v Svečah težko dobiti dovolj stanovanj, priporočamo voziti se raje do Celovca.

(Na Vrhniki) je jutri v čitalnici volilni shod. Volilcem se bode predstavil g. Kraigher, ki je bil že v Postojini proglašen kandidatom.

(Prostovoljna požarna bramba na Bledu) priredi jutri ljudsko veselico. Spored: Ob 10. uri slovesna sveta maša v farni cerkvi; ob 12. uri skupen obed v gostilni g. Jakoba Peternela v Zagoricih; od 4. do 5. ure promenadni koncert; ob 5. uri tombola.

(Iz letnega poročila štirirazredne ljudske šole v Šent-Vidu nad Ljubljano) posnamemo, da je v preteklem šolskem letu obiskovalo šolo 299 učencev in učenk, izmed katerih je 213 sposobnih za višji razred. Podučevali so na tej šoli gg.: Ivan Kermavner, nadučitelj, Leopold Zaletel, katehet, Josip Bregar, Ivana Cvek in Franc Lovšin. — V poročilu sta tudi dva sestavka: „Pustite otročiče k meni!“ in „Sadjarcem“.

(Trorazredna ljudska šola v Mengši) je 26. julija sklenila šolsko leto. Po zahvalni sv. maši, pri kateri so peli otroci, razdelila so se šolska naznanila

in med pridnejše učence in učenke tudi letna poročila in darila. „Letno poročilo“ te šole nam je v marsičem posebno všeč. Na prvem mestu ima prav pristržno spisan članek g. učitelja H. Paternosta „Varujte ptičke!“ Res vseskozi primerni nauki in tudi na primernem mestu objavljeni! Iz šolske kronike zvemo, da je šola bila naročena na „Vrtec“ in na knjige sv. Mohora in da se je med letom šolska knjižnica lepo pomnožila po dobrotljivosti ondotnega preč. g. kateheta A. Koblarja, kateri je ves šolski krščanski poduk na trirazrednici in tudi na enorazredni šoli v Trzinu sam oskrboval. Zraven veroučitelja so še podučevali: učiteljica Em. Grkman, učitelj H. Paternost in nadučitelj Anton Javoršek. Šolo je obiskovalo 258 otrok, izmed katerih jih je šolsko leto z odliko ali dobro izdelalo 178. Zanimiv je pregled sadnih dreves v šolskem vrtu. Iz njega posnamemo, da so zadnjih pet let ondci cepili 409 jablanic, 161 hrušek, 10 črešenj, 27 breskev in 53 marelic, skupaj 660 dreves, katerih so oddali 181, v šolskem vrtu pa še stoji 479 kosov cepljenega drevja in nad 400 dvetletnih jabelčnih divjakov. — Novo šolsko leto pričelo se bo v Mengši dne 16. septembra.

(Praktičen poduk o šolskih vrtih) imel bode tajnik c. kr. kmetijske družbe g. Gustav Pirc v torek 2. avgusta popoldne ob 5. uri na šolskem vrtu v Dolenjem Logatcu. Gospod nadzornik Žumer prišel bode tja z gg. učitelji Kamniškega okraja; sploh so povabljeni gg. učitelji k obilni vdeležbi.

(V Novem mestu) se je osnovalo društvo „Dolenjski sokol“. V odbor so izvoljeni gg.: Rihard Dolenc, starosta; Franc Rozina, podstarosta; Ive Erhartič, vitez pl. Fichtenau, Alojzij Jenič, Ignacij Kline in Anton Virant odborniki. Novemu društvu želimo mnogo vspeha.

(„Pedagogičsko društvo“) na Krškem bode zborovalo dne 4. avgusta t. l. ob 10. uri popoldne na Raki na Dolenjskem v ondotni šoli. Spored: 1. Zapisnik in dopisi. 2. Prostovoljno predavanje. 3. Posvetovanje o spomenici na sl. deželni zbor gledé prenarredbe deželne postave z dne 9. marca 1879. leta. 4. Razgovor o peticiji na vis. c. kr. poučno ministerstvo v zadevi velikih šolskih počitnic. K mnogobrojni vdeležbi vabi vljudno učitelje in šolske prijatelje odbor

„Pedagogičskega društva“
na Krškem.

(Okrajni zastop Ptujski) volil je dne 28. t. m. svoj novi odbor. Izvoljeni so bili sledeči gospodje: Dr. Fr. Jurtela, odvetnik na Ptui, za načelnika; o. Benedikt Hrtiš, gvardijan, za namestnika; Ferdinand Rajsp, Anton Jurca, Martin Kranjc, Anton Grajf in J. Kaiser, pa za odbornike. Razun poslednjega so vsi narodnjaki.

(Vratični prisad) prikazal se je v Slovenje-Bistriški okolici med govejo živino. Deset ljudi, ki je meso pocepale živine jedlo, je umrlo.

(Huda ura), ki je dne 23. t. m. po mnogih krajih razsajala, obiskala je tudi Slov. Štajar. Semtertje je napravila na polji in vinogradih ogromno škodo, osobito v Rogatcu, kjer je toča, debelejša kot kurja jajca, pomandrala sadeže in pobila vso opeko na strehah, da je voda v hiše le kar tekla.

(Osebnosti.) G. Janko Pajk, profesor na drugi nemški državni gimnaziji v Brnu, je bil 26. t. m. na Dunajskem vseučilišču promoviran doktorjem modroslovja. — G. profesor Nedved je premeščen iz Ljubljane na gimnazijo v Jiglavi na Moravskem.

(Proti pijančevanju.) Kakor se „G. T.“ z Dunaja sporoča, izrekli so se skoraj vsi deželni zastopi, da naj bi vlada nekaj — naj že bo karkoli — ukrenila, da se omeji grozno pijančevanje. Vlada bo res napravila, kar se ji bo v tem oziru prav zdelo in je ministerski predsednik grof Taaffe že pričel potrebne poizvedbe o vzrokih po raznih deželah, vsled katerih se pijančevanje množi. Politična gosposka dobila je nalog, sestaviti natančne statistične izkaze, iz katerih mora biti razvidno število gostilen v dotičnem okraji in če imajo taiste pravico tudi žganje točiti ne gledé na to, ali je pravica že stara ali iz najnovejšega časa; dalje število kavar, slaščičarn, kjer se tudi žganjica prodaja; dalje število družih obrtnikov, ki se pečajo s prodajo žganih vpijanljivih pijač na debelo in na drobno in se od tega živé; število trgovcev, ki s tako žgano pijačo kupčujejo, ktera je dachu podvržena in konečno število tistih trgovcev, ki tržujejo z žgano

pijačo, od ktere se ne plačuje noben davek. Te izkaze je treba prej ko prej na Dunaj poslati.

(Graški velikošolski „burši“) so se korporativno pri rektorji pritožili, da jih senat preveč pesti ter zaradi tega zahtevajo, da naj akademični senat izdela disciplinarni red, po katerem se bo dalo dalje živeti ob prostem vživanji akademičnih prostostij. Po domače rečeno, je to toliko, da „burši“ zahtevajo napravo takega disciplinarnega reda, po katerem se bodo lahko brez skrbi pretepali, dvobojevali, ne da bi se jim bilo bati kazni.

(Mesar Rus) v Gradci, ki je letos v noči od 1. na 2. maja na svojo ženo in njenega spremljevalca vsled ljubosumnosti z revolverjem vstrelil, obsojen je bil včeraj, dne 28. julija, pri Graški deželni sodnji na pet mesecev ječe. Silna razburjenost, v kateri je zločin doprinesel, ga je rešila, da ga niso smatrali za nameravan umor ali uboj, temveč za hudodelstvo javnega nasilstva, s katerim je nameraval ona dva ostrašiti.

(Iz Zagreba.) V Ivaniči je izvoljen 28. t. m. v deželni zbor kandidat vladne stranke, odvetniški kandidat dr. Schwarz; doslej je ta okraj zastopal Gržanić. Dr. Schwarz je bil s prva odločen opozicionalec. Ko pa je videl, da po tem potu ne pride tako hitro do svojega namena, agitoval je v Sisku za vladnega kandidata. Ta poslanec je prvi žid v hrvatskem saboru.

(Osel in strela.) Minuli teden treščilo je na Vršniku pri Trebižu v neko gospodarsko poslopje, v čegar hlevu je stal osel, ki je bil navadno vedno jako živahen in je prav pogostno in pogumno rigal. Strela je raztrgala streho, druge škode pa ravno ni nobene napravila. Jako britko pa občuti ubogi „dolgoúh“ tisto hudo uro; s povešeno glavo hodi po svojih potih in pa vtihnil je. Strela mu je sapo zaprla.

Telegrami.

Sofija, 29. julija. Načevič, minister vnanih zadev, je odpotoval na Dunaj k princu Koburškemu. Minister notranjih zadev, dr. Stranski, ga bo med tem nadomestoval.

Rim, 30. julija. Ministerski predsednik Depretis je umrl. Ministerski svet se je popoldne posvetoval, bi li kabinet dal ostavko.

London, 30. julija. Avstrijska cesarica je zvečer odpotovala iz Cromera v Cowes; obiskala bo angleško kraljico v Ostbornu, potem se vrnila na Dunaj. V gorenji zbornici je rekel Salisbury, da je abisinski kralj dober prijatelj Angležev. Anglija bi nerada videla, da se Abisinija zaplete v vojsko z Italijo, ki je tudi prijazna Angliji, zato bo pospeševala mir.

Umrli so:

V bolnišnicah:

25. julija. Jožef Steblaj, delavec, 57 let, Cirrhosis hepatitis.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokline na 24 ur v mm
		zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
7. u. jut.	739-92	+22-2	sl. sever	jasno		
29. 2. u. pop.	737-95	+29-4	sr. vzh.	sk. jasno	0 00	
9. u. zveč.	738-00	+22-6	sl. svzh.	jasno		

Jasno in vroče, popoldne deloma oblačno, zvečer se je zjasnilo. Srednja temperatura 24-7° C., za 5-1° nad normalom.

Tuji.

28. julija.

rr. Matiču: pl. Soretič, c. k. generalni poročnik, iz Tunisa. — Aleksander Wachenfeld, zasebnik. — Weinberger in Neumann, trgovca, z Dunaja. — G. Blažek, c. k. profesor, iz Prage. — Avgust Ritschel, c. k. profesor, iz Loketa. — Dr. Karol Kvapil, zdravnik, iz Požuna. — Karol Heim, odvetnik, iz Požuna. — Muley, zasebnik, z Vrhnike. — Karol Hübner, borštinar, iz Nemškega. — Vine. Macak, trgovec, iz Trsta.

Pri Stona: Morgenstern, trgovec, iz Berolina. — Avgust Rudinger, trgovec, iz Monaka. — Jožef Bureš, z soprogo, iz Hrudima. — Ferd. Schmidt, trgovec, iz Novi Jičina. — S. Sabathil, potovalec, iz Žateca.

Dunajska borza.

(Telegrafsko poročilo.)

30. julija.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	81 gl. 50 kr.
Sreberna „ 5% „ 100 „ (s 16% davka)	82 „ 80 „
4% avstr. zlat. renta, davka prosta	112 „ 60 „
Papirna renta, davka prosta	96 „ 55 „
Akije avstr.-ogerske banke	883 „ — „
Kreditne akije	282 „ — „
London	125 „ 25 „
Srebro	— „ — „
Francoški napoleond.	9 „ 94 „
Ces. cekini	5 „ 92 „
Nemške marke	61 „ 50 „

Tržne cene

dne 30. julija t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	6 50	Špeh povejen, kgr.	— 64
Rež,	4 06	Surovo maslo, „	— 90
Ječmen, „	2 92	Jajce, jedno „	— 1 „
Oves, „	2 92	Mleko, liter „	— 8
Ajda, „	4 06	Goveje meso, kgr.	— 64
Proso, „	4 22	Teleče „	— 50
Koruza, „	5 20	Svinjsko „	— 60
Krompir, „	2 14	Koštrunovo „	— 36
Leča, „	12 —	Pišanec „	— 50
Grah, „	13 —	Golob „	— 15
Fižol, „	11 —	Seno, 100 kgr. „	1 69
Maslo, kgr.	1 —	Slama, „	1 60
Mast, „	— 66	Drva trda, 4 □ mtr.	6 40
Špeh svež, „	— 60	„ mehka, „	4 10

Zahvala.

Preč. gosp. Ivan Demšar, župnik v Šentvidu, blagovolil je tukajšnji šolski mladini podariti 120 izvodov knjižice „Angeljček“. Za ta velikodušni dar se preč. gospodu v imenu šolske mladine zahvaljuje:

krajni šolski svet v Šentvidu

na Vipavskem dne 27. julija 1887.

A. Uršič,
predsednik.

Dragotin Česnik,
vodja šole.

Zahvala.

Velečastiti, blagi g. Stanislav Šranc, župnik v Retečah, spomnil se je v svoji milosrčnosti in pravi krščanski nepristranosti tudi ubožih, po toči občutljivo prizadetih faranov Kočevske dekanije ter je veliko bēdo obupnih prebivalcev olajšal s znatno podporo v denarjih. Podpisani si šteje v prijetno dolžnost, v imenu svojih faranov za ta velikodušni dar izreči svojo pristržno zahvalo. „Vivat sequens!“

Kočevje, 28. julija 1887.

Jožef Krese,
dekan.

Kdor-koli postavlja ali zida kakošno poslopje in potrebuje železja, obrne naj se na

Franc-a Terček-a,

trgovca z železjem na Valvazorjevem trgu št. 5, v hiši c. k. okrajnega glavarstva.

Tu se dobé po nizkih cenah v obilnem izboru:

Vezi za zidovje, opore (traverze) in stare železniške šine za oboke, Portland in Roman cement, stokador in alabaster gips, štorje za štokadoranje, asfalt za tlak, sklejni papir (Dachpappe), štedilna ognjišča (šparherdi) in posamezni deli za zidanje istih; okovi za okna in vrata in druge pri stavbah potrebne stvari.

Za obilna naročila se vljudno priporoča góri podpisani.

(18)

Vsem, ki zidajo ali popravljajo kako poslopje, ali sploh potrebujejo **železnino**, priporoča svojo zalogo železja in v to stroko spadajočih stvari

Andr. Druškovič,

poprej Jakob Nekrep

na mestnem trgu št. 10,

kjer se dobivajo v velikem izboru in po prav nizki ceni: okovi za okna in vrata, štorje za štokadoranje, drat in žebli, vezi za zidovje, traverze in stare železniške šine za oboke, Portland in Roman-cement, sklejni papir (Dachpappe) in asfalt za tlak, kakor tudi lepo in močno narejena štedilna ognjišča in posamezni deli.

Posebno po nizki ceni dobivajo se stroji in orodja za poljedelstvo, kakor mlatilnice, same ali z vlačilnikom (Göpel), slamoreznice, čistilnice za žito (Trieur), brane in lepo in močno narejena drevesa za oranje.